ज्ञात्वाऽस्माकमाहारे ऽपि मन्दादरः कृतः । तच्छ्रुत्वा सर्वैर्मत्स्यैरालोचितं । इह समये तावदुपकारक एवास्माकमिति लक्ष्यते । तदयमेव यथाकर्तव्यं पृच्छ्यतां । तथा चोक्तं ।

उपकर्त्रारिणा संधिर्न मित्रेणापकारिणा ।
उपकारापकारौ हि लक्ष्यं लक्षणमेतयोः ॥ १ ॥

मत्स्या ऊचुः । को ऽत्र रक्षणोपायः । वको ब्रूते । अस्ति रक्षाहेतुर्लाशयान्तरगमनं । तत्राहं युष्मान्नयामि । मत्स्यैरपि भयादुक्तं । एवमस्तु । ततो ऽसौ दुष्टवको मत्स्यांस्तानेकैकशो नीत्वाभक्षयत् अनन्तरं कुलीरः कश्चित्तमुवाच । भो वक । मामपि तत्र नय । ततो वको ऽप्यपूर्वकुलीरमांसार्थी सादरं तं नीतवान् अथ वकेन नीतः स्थले स धृतः । कुलीरो ऽपि मत्स्यकङ्कालाकीर्णं भूतलमवलोक्याचिन्तयत् हा हतो ऽस्मि मन्दभाग्यः । भवतु । इदानीं समयोचितं व्यवहरामि । इत्यालोच्य यदासौ ग्रीवां प्रसार्य तं हन्तुमुद्यतः । तदैवासौ कुलीरः करेण तस्य वकस्य ग्रीवां चिच्छेद । अतो ऽहं ब्रवीमि ।

भक्षयित्वा बहून्मत्स्यानुत्तमाधममध्यमान् ।
अतिलौल्याद्वकः पश्चान्मृतः कर्कटसंग्रहात् ॥ २ ॥

XXX. (IV. 8.)

DER BRAHMANE UND SEINE SCHÜSSEL.

अस्ति देवकोट्टनगरे देवशर्मा नाम ब्राह्मणः । तेन विषुवसमये शक्तुभूतः शरावः एकः प्राप्तः । ततस्तमादायासौ भाण्डपूर्णकुम्भकारभाण्डपिकैकदेशे शय्यानिक्षिप्तदेहः सत्रात्रावचिन्तयत् यद्यहमिमं शक्तुशरावं विक्रीय दश कपर्दकान्प्राप्नोमि । तदा तैरिह समये शरावांस्ततो घटादीनुपक्रीय विक्रीयानेकधा वृद्धैर्धनैः पुनः पुनः पूगवस्त्रादिकमुपक्रीय लक्षसंख्यानि धनान्युत्पाद्य